

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **M. R.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 28.5.2014 o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 26.3.2014, o **invalidním důchodu**,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 28.5.2014 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 26.3.2014, podle kterého náleží žalobci od 20.1.2014 invalidní důchod pro invaliditu II. stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů a čl. II. bodu 3 zákona č. 220/2011 Sb. Žalovaná vycházela z nového posudku o invaliditě ze dne 21.5.2014 vypracovaného Českou správnou sociálního zabezpečení, podle kterého je žalobce invalidní, přičemž jde u něj o invaliditu II. stupně od 20.1.2014.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které namítal, že jeho zdravotní stav nebyl dostatečně posouzen a že nebyla zhodnocena jeho celková výkonnost, orientace, kvalita vidění, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity. Součástí jeho zdravotního stavu není jen oční postižení, ale i postižení tělesná zhoršující se věkem a způsobující vyšší pokles pracovní schopnosti. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je pro něj rekvalifikace téměř nereálná.

Žalovaná navrhovala po provedeném dokazování zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 28.5.2014 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Karviné, žalobcem předloženými lékařskými zprávami, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě ze dne 14.11.2014, doplňujícím posudkem této posudkové komise ze dne 16.2.2015, srovnávacím posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 29.5.2015 a poté soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce pobíral od 30.9.1987 částečný invalidní důchod pro značně ztížené obecné životní podmínky a od 1.1.2010 invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. Dne 15.1.2014 požádal o vyšší stupeň invalidního důchodu. Na základě této jeho žádosti byl jeho zdravotní stav posouzen dne 12.2.2014 lékařem referátu Lékařské posudkové služby OSSZ v Karviné se závěrem, že u něj jde o invaliditu II. stupně, přičemž ke změně stupně invalidity došlo dne 20.1.2014. Rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu hodnotil tento lékař podle kapitoly VII, položky 6d přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které stanovil pokles pracovní schopnosti 50% a se zvýšením o dalších 10% celkově 60%. Rozhodnutím žalované ze dne 26.3.2014 žalovaná zvýšila žalobci invalidní důchod od 20.1.2014 na částku 5.345,- Kč odpovídající invalidnímu důchodu pro invaliditu II. stupně. K podaným námitkám žalobce byl vypracován posudek lékařem ČSSZ dne 21.5.2014, podle něhož je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce zdravotní postižení uvedené v kapitole VII, položce 6d přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. a pokles pracovní schopnosti byl stanoven 60% (50% dle citované položky plus 10% zvýšení). Stejně jako dle posudku OSSZ Karviná byl žalobce uznán invalidním pro invaliditu II. stupně s tím, že tato změna nastala dne 20.1.2014. O námitkách žalobce pak žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991

Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. J. W. a jeho nálezu ze dne 23.1.2014, ze zdravotnické dokumentace oční ambulance MUDr. V. H., glaukomové poradny Nemocnice Karviná, z propouštěcí zprávy Nemocnice Karviná, oční oddělení z hospitalizací od 4.9. až 5.9.2014 a 14.4. až 15.4.2011, psychologa PhDr. O. H. ze dne 1.7.2014, ECHOKG ze dne 23.6.2014, diabetologa MUDr. H. V. ze dne 23.6.2014, 11.12.2013 a 9.9.2013, diabetologa MUDr. B. B. ze dne 27.4.2012, ortopeda MUDr. K. K. ze dne 14.2.2014, ORL MUDr. J. Š. ze dne 21.1.2014, neurologa MUDr. J.M. ze dne 5.2.2014, 6.8.2013, 6.10.2011 a 20.9.2011, neurosonologického vyšetření MUDr. B. ze dne 2.9.2013, rehabilitace MUDr. J. P. ze dne 14.2.2012, propouštěcí zprávy Nemocnice Havířov – chirurgie od 12.12. do 17.12.2001 a spisové dokumentace vedené u OSSZ Karviná. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobce vrozenou oční vadu s nevidomostí levého oka a slabozrakostí pravého oka se zúžením zorného pole ke 20 st. Tento stav podřadila posudková komise pod kapitolu VII, položku 3, písm. h) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které stanovila pokles pracovní schopnosti 60% i s přihlédnutím k ostatním zdravotním postižením. K tomu dodala, že hodnotí pokles pracovní schopnosti odlišně oproti lékaři OSSZ, neboť „toto onemocnění vzhledem k charakteru postižení očních funkcí považuje za výstižnější“. Posudková komise dále uvedla, že pokud by žalobce byl posuzován pro úplavici cukrovou, toto zdravotní postižení by odpovídalo kapitole IV, položce 2, písm. c) citované vyhl. s poklesem pracovní schopnosti 30-45%, neboť se nejedná o těžké funkční postižení při diabetu. Sluchová vada u žalobce je dobře kompenzovaná sluchadlem a sama o sobě by odpovídala VIII, položce 5, písm. a) cit. vyhlášky s poklesem pracovní schopnosti 25%.

Z doplňujícího posudku PK MPSV ČR pracoviště Ostrava ze dne 16.2.2015 krajský soud zjistil, že oproti prvoposudku, kdy při jednání posudkové komise byl dalším odborným lékařem internista, jednala posudková komise za přítomnosti dalšího lékaře oftalmologa. V tomto doplňujícím posudku posudková komise uvedla, že měla k dispozici další oční nález žalobce z vyšetření ve specializované glaukomové poradně FN Ostrava ze dne 5.12.2014. Tímto vyšetřením bylo prokázáno, že žalobce nemá významně postižené zorné pole jediného vidoucího oka (pravého), stav proto nelze hodnotit podle kapitoly VII, položky 3, písm. h) cit. vyhlášky, neboť o koncentrické zúžení zorného pole o 20 stupňů od bodů fixace se jednoznačně nejedná a stav je pro vidění příznivější. V témže doplňujícím posudku se dále uvádí: „Nelze se domnívat, že v předchozí době byl stav horší než nyní, spíše byl nález ovlivněn vyšetřením a spoluprací. Výsledek vyšetření ze specializovaného očního pracoviště vyššího typu je nutno respektovat“. Oční postižení dle posudkové komise by bylo možné vzhledem k výsledku vyšetření hodnotit pouze kapitolou VII, položky 1, písm. a) jako lehkou slabozrakost „kde je uvedeno rozmezí 5-15%“. Oproti prvoposudku označila PK MPSV ČR jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce úplavici cukrovou léčenou inzulinem, dlouhodobě nedostatečně kompenzovanou s diabetickými komplikacemi a pokles pracovní schopnosti žalobce hodnotila kapitolou IV, položkou 2, písm. c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. horní hranicí této

položky 45%, kterou zvýšila s ohledem na další zdravotní postižení o dalších 10% na celkových 55%.

Shora uvedený posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava považoval krajský soud za zcela nepřesvědčivý, a vyžádal proto srovnávací odborný lékařský posudek od posudkové komise MPSV ČR s pracovištěm v Brně. Tato posudková komise se v posudku ze dne 29.5.2015 ztotožnila se závěry posudků lékaře Lékařské posudkové služby OSSZ v Karviné i lékaře ČSSZ, který hodnotil zdravotní stav žalobce v rámci řízení o jeho námitkách. K datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí považuje tato posudková komise za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, který má nejvýznamnější dopad na pokles jeho pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole VII, položce 6, písm. d) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti 50%. Tuto horní hranici zvolila proto, že levé oko je slepé a vpravo je funkce poškozena. Se zřetelem k ostatním zdravotním potížím žalobce a předchozí pracovní činnosti toto hodnocení zvýšila o dalších 10% na celkových 60% poklesu pracovní schopnosti. Pokud by byl žalobce posuzován pro onemocnění diabetes mellitus, pak by pokles pracovní schopnosti byl hodnocen podle kapitoly IV, položky 2c cit. vyhlášky 30-45% (středně těžké funkční postižení s několika diabetickými komplikacemi lehčího až středního stupně; o těžké funkční postižení při diabetu se nejedná). Posudková komise MPSV ČR v Brně uzavřela, že k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 28.5.2014 šlo u žalobce o invaliditu II. stupně, přičemž datum změny stupně invalidity stanovila 20.1.2014.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 28.5.2014 byl invalidní v II. stupni a to od data 20.1.2014. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 60% a tento závěr jednoznačně vyplývá ze srovnávacího posudku PK MPSV ČR v Brně, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Tato posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – oftalmologa. PK MPSV ČR řádně zhodnotila úplnou zdravotní dokumentaci žalobce, včetně lékařské zprávy z vyšetření žalobce v glaukomové poradně oční kliniky FN Ostrava ze dne 5.12.2014. Tato posudková komise považovala oční postižení žalobce za rozhodující v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu ve shodě s posudky posudkových lékařů OSSZ i ČSSZ s tím, že se jedná o postižení těžké vleklé formy,

léčení vzdorující a trvale poškozující funkcí obou očí. K tomu dodala, že zrakové funkce dle opakovaných očních vyšetření k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí i po tomto datu jsou shodné podle doložených očních vyšetření, a proto nepovažovala za nutnou další objektivizaci zdravotního stavu žalobce. Při jednání krajského soudu dne 23.7.2015 žalobce k důkazu předložil lékařskou zprávu oční kliniky FN Ostrava ze dne 12.6.2015, která však nemohla mít vliv na výše uvedené posudkové závěry, neboť toliko dokumentuje oční postižení žalobce s konstatováním že glaukom na monokulu je kompenzován na lokální a celkové terapii, kterou žalobce zatím toleruje a že operační řešení je rizikové a s ohledem na uspokojivé hodnoty NT není indikováno.

Jelikož žalobce k datu 28.5.2014 byl invalidní v II. stupni, přičemž se žalobou domáhal přiznání invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně, krajskému soudu nezbylo než žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítnout v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 23. července 2015

JUDr. Petr Indráček
samosoudce